

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput L. Qualiter homo desolatus se debet in manus Dei offerre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

CAPUT L.

Qualiter homo desolatus se debet in manus Dei offerre.

1. **D**omine Deus, sancte Pater
sis nunc, & in æternum be-
nedictus: quia sicut vis, sic factum
est: & quod facis, bonum est.

Lætetur in te servus tuus, non in
se, nec in aliquo alio: quia tu so-
lus lætitia vera, tu spes mea & co-
rona mea, tu gaudium meum & ho-
nor meus, Domine.

Quid habet servus tuus, nisi quod
a te accepit, etiam sine merito suo?

Tua sunt omnia, quæ dedisti, &
quæ fecisti.

*Pauper sum, & in laboribus meis
a juventute mea: & contristatur ani-
ma mea nonnunquam usque ad la-
crymas, quandoque etiam contur-
batur ad se, propter imminentes pas-
siones.*

2. Desidero pacis gaudium, pa-
cem

cem filiorum tuorum flagito, qui in lumine consolationis a te pascuntur.

Si das pacem, si gaudium sanctum infundis; erit anima servi tui plena modulatione, & devota in laude tua.

Sed si te subtraxeris, sicut sæpissime soles, non poterit currere viam mandatorum tuorum: sed magis ad tundendum pectus genua ejus incurvantur: quia non est illi, fieri heri & nudius tertius, quando splendebat lucerna tua super caput ejus, & sub umbra alarum tuarum protegatur a tentationibus irruentibus.

3. Pater juste & semper laudande, venit hora, ut probetur servus tuus.

Paret amande, dignum est, ut hac hora patiatur pro te aliquid servus tuus.

Pater perpetuo venerande, venit hora, quam ab æterno præsciebas affuturam: ut ad modicum tempus succumbat foris servus tuus, vivat vero semper apud te intus.

Paululum vilipendatur, humili-

tur & deficiat coram hominibus, passionibus conteratur & languoribus; ut iterum tecum in aurora novæ lucis resurgat, & in cœlestibus clarificetur.

Pater sancte, tu sic ordinasti, & sic voluisti: & hoc factum est, quod ipse præcepisti.

4. Hæc est enim gratia ad amicum tuum, pati & tribulari in mundo pro amore tuo, quotiescumque, & a quocumque id permiseris fieri.

Sine consilio & providentia tua, & sine causa nihil fit in terra.

Bonum mihi, Domine, quod humiliasti me: ut discam justificationes tuas, & omnes elationes cordis, atque præsumptiones abjiciam.

Utile mihi, quod confusio coope-ruit faciem meam: ut te potius, quam homines, ad consolandum requiram.

Didici etiam ex hoc inscrutabile iudicium tuum expavescere: qui affligis justum cum impio, sed non sine æquitate & justitia.

Q 2

5. Gra-

5. Gratiās tibi ago, quia non percisti malis meis, sed attrivisti me verberibus amaris, infligens dolores, & immittens angustias intus, & foris.

Non est, qui me confoletur ex omnibus, qui sub cœlo sunt, nisi tu Domine Deus meus, cœlestis medicus animarum: qui *percutis & sanas, deducis ad inferos & reducis.*

Disciplina tua super me, virga tua ipsa me docebit.

6. Ecce Pater dilecte, in manibus tuis sum ego, sub virga correctionis tuæ me inclino.

Percute dorsum meum, & collum meum, ut incurvem ad voluntatem tuam tortuositatem meam.

Fac me pium & humilem discipulum, sicut bene facere consueveristi, ut ambulem ad omnem nutum tuum.

Tibi me, & omnia mea ad corrigendum commendo: melius est hic corrigi, quam in futuro.

Tu scis omnia, & singula & nil te latet in humana conscientia.

Antequam fiant, nosti ventura; & non opus est tibi, ut quis te doceat, aut admoneat de his, quæ geruntur in terra.

Tu scis, quid expedit ad profectum meum, & quantum deservit tribulatio ad rubiginem vitiorum purgandam.

Fac mecum desideratum beneplacitum tuum, & ne despicias peccaminosam vitam meam, nulli melius nec clarius, quam tibi soli notam.

7. Da mihi, Domine scire, quod sciendum est; hoc amare, quod amandum est; hoc laudare, quod tibi summe placet; hoc reputare, quod tibi pretiosum apparet; hoc vituperare, quod oculis tuis sordescit.

Non me finas secundum visionem oculorum exteriorum judicare, neque secundum auditum aurium hominum imperitorum sententiare: sed in iudicio vero de visibilibus & spiri-

ritualibus discernere, atque super omnia voluntatem beneplaciti tui semper inquirere.

8. Falluntur sæpe hominum sensus in iudicando: fallunter amatores seculi, visibilia tantummodo amando.

Quid est homo inde melior, qui reputatur ab homine major?

Fallax fallacem, vanus vanum, cæcus cæcum, infirmus infirmum, decipit, dum exultat: & veraciter magis confundit, dum inaniter laudat.

Nam quantum unusquisque est in oculis tuis, tantum est, & non amplius; ait humilis S. Franciscus.

CAPUT LI.

Quod humilibus insistendum est opprobriis, cum deficitur a summis.

I. Fili, non vales semper in festivo desiderio virtutum stare, nec in altiori gradu contemplationis consistere: sed necesse habes interdum, ob originalem